

Katowice, 22/11/2017r.

Dyżurny
Przewodniczący Sejmiku
Marek Mazur

ADRESACI PETYCJI:

Urząd Marszałkowski
Województwa Łódzkiego
Biuro Podawcze

Data wpływu: 23 -11- 2017
Godzina wpływu: 8 - 13

Ilość załączników: .....
Podpis przyjmującego: 2017. 11. 23. 26. 32794

Urząd Marszałkowski
Województwa Łódzkiego
Biuro Podawcze

Data wpływu: 23. 11. 2017
Godzina wpływu: 8 - 13

Ilość załączników: .....
Podpis przyjmującego: 864

1. Sejmik Woj. Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław
2. Sejmik Woj. Kujawsko-Pomorskiego, pl. Teatralny 2, 87-100 Toruń
3. Sejmik Woj. Lubelskiego, ul. Spokojna 4, 20-074 Lublin
4. Sejmik Woj. Lubuskiego, ul. Podgórna 7, 65-057 Zielona Góra
5. Sejmik Woj. Łódzkiego, al. Piłsudskiego 8, 90-051 Łódź
6. Sejmik Woj. Małopolskiego, ul. Raclawicka 56, 30-017 Kraków
7. Sejmik Woj. Mazowieckiego, pl. Bankowy 3/5, 00-142 Warszawa
8. Sejmik Woj. Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole
9. Sejmik Woj. Podkarpackiego, al. Ciepłińskiego 4, 35-010 Rzeszów
10. Sejmik Woj. Podlaskiego, ul. Kard. S. Wyszyńskiego 1, 15-888 Białystok
11. Sejmik Woj. Pomorskiego, ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk
12. Sejmik Woj. Śląskiego, ul. Juliusza Ligonia 46, 40-037 Katowice
13. Sejmik Woj. Świętokrzyskiego, aleja IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce
14. Sejmik Woj. Warmińsko-Mazurskiego, ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn
15. Sejmik Woj. Wielkopolskiego, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań
16. Sejmik Woj. Zachodniopomorskiego, ul. Mickiewicza 41, 70-383 Szczecin

P. dyr. Syllio
Przewodniczący Sejmiku
22.11.17
Marcin Skorupin
Dyrektor

Wnoszący petycję: IZBA GOSPODARCZA SPRZEDAWCÓW POLSKIEGO WĘGLA z siedzibą w Katowicach, ul. Lompy 14, 40-955 Katowice (adres do korespondencji ul. Lompy 14, 40-955 Katowice), KRS 0000445236, NIP 634-281-48-03, Regon 243157271

PETYCJA: NIE dla SMOGU - TAK dla WĘGLA

Na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w imieniu IGSPW przesyłam petycję NIE dla SMOGU – TAK dla WĘGLA, którą poparło 18 185 osób. W ramach niniejszej petycji żądamy:

1. skutecznego egzekwowania zakazu spalania śmieci na terenie wszystkich województw, jak również podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych, w tym szkoleń, konferencji, prelekcji, pokazów, zamieszczenia informacji w prasie oraz na stronach urzędowych, na temat zakazu palenia śmieci;
2. podjęcia przez wszystkie Sejmiki Wojewódzkie wspólnych działań i prac, celem ujednoczenia przez wszystkie województwa zarówno uchwalonych jak i planowanych Uchwał Antysmogowych, które posiadają umocowanie w treści art. 96 ustawy Prawo ochrony środowiska, w tym żądamy od Sejmików Województw Małopolskiego oraz Śląskiego, niezwłocznego podjęcia stosownych Uchwał, celem wprowadzenia zmian do treści obecnie uchwalonych Uchwał Antysmogowych na terenie Małopolski i Śląska, według postulatów opisanych poniżej, jak również od pozostałych Sejmików Wojewódzkich, uwzględnienia w projektowanych i planowanych Uchwałach Antysmogowych następujących postulatów:
  - a) opracowania i ujednoczenia pojęcia najbardziej emisyjnych paliw węglowych tj. mułu węglowego, flotu (flotokoncentratu) węglowego oraz natychmiastowego wprowadzenia w drodze Uchwał Antysmogowych, zakazu spalania tych paliw oraz zakazu spalania w kotłach małej mocy węgla brunatnego;
  - b) opracowania zapisów Uchwał Antysmogowych, tak aby nie eliminowały z rynku paliw węgla kamiennego w sortymencie miał;
  - c) dopuszczenia do ogólnego stosowania następujących instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych:

Marcin Skorupin
1

1. w przypadku instalacji dostarczających ciepło do systemu centralnego ogrzewania (kotłów CO) – dopuszczenia instalacji spełniających minimum standard emisyjny zgodny z 3 klasą wg normy PN-EN 303-5:2012, pod względem granicznych wartości emisji zanieczyszczeń;
  2. w przypadku instalacji, które wydzielają ciepło poprzez bezpośrednie przenoszenie ciepła lub bezpośrednio przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do innego nośnika (miejscowe ogrzewacze pomieszczeń) – dopuszczenia instalacji osiągających sprawność cieplną na poziomie co najmniej 80% lub w których emisja pyłu osiąga wartości określone w punkcie 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących Ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe;
- d) dopuszczenia do ogólnego stosowania w instalacjach, w których następuje spalanie paliw stałych, wszelkiego rodzaju rozwiązań technicznych, których instalacja zapewni obniżenie wartości emisji zanieczyszczeń do poziomów zgodnych z Uchwałą Antysmogową, w tym:
1. w przypadku instalacji dostarczających ciepło do systemu centralnego ogrzewania (kotłów CO) - w szczególności dopuszczenia do stosowania elektrofiltrów, które w połączeniu z kotłami klas 3 i 4 wg normy PN-EN 303-5:2012 obniżają wartości emisji zanieczyszczeń do poziomu zgodnego z 5 klasą wg normy PN-EN 303-5:2012, a w połączeniu z kotłami pozaklasowymi obniżają wartości emisji zanieczyszczeń do poziomu zgodnego z 3 klasą wg normy PN-EN 303-5:2012 ;
  2. w przypadku instalacji, które wydzielają ciepło poprzez bezpośrednie przenoszenie ciepła lub bezpośrednio przenoszenie ciepła w połączeniu z przenoszeniem ciepła do innego nośnika (miejscowe ogrzewacze pomieszczeń) - w szczególności dopuszczenia do stosowania elektrofiltrów, które po zamontowaniu obniżą emisję pyłu do wartości określonych w punkcie 2 lit. a załącznika II do Rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących Ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe;
- e) dopuszczenia do ogólnego stosowania modeli instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych, z ręcznym podawaniem paliwa, jeżeli zapewniają obniżenie wartości emisji zanieczyszczeń do poziomu dopuszczonego przez Uchwałą Antysmogową;
- f) zagwarantowania w treści Uchwał Antysmogowych przez województwa, wsparcia finansowego dla właścicieli lub użytkowników instalacji, polegającego na udzieleniu im bezzwrotnego dofinansowania na dostosowanie instalacji, w których następuje spalanie paliw stałych do standardów wskazanych w Uchwale Antysmogowej, przy czym wsparcie to winno wynosić od 50% do 100% wartości inwestycji dostosowującej instalację, nie mniej jednak niż 5 000 zł w przypadku konieczności wymiany kotła lub całej instalacji;
- g) kierowania się przy dokonywaniu zmian jak i opracowywaniu projektów Uchwał Antysmogowych, zasadami zrównoważonego rozwoju, proporcjonalności, sprawiedliwości społecznej, uwzględnienia i dopuszczenia wszystkich możliwych środków i sposobów pozwalających i umożliwiających osiągnięcie celu Uchwały, niedyskryminacji części istniejących lub potencjalnych rozwiązań technicznych pozwalających osiągnąć cel Uchwały, przy jednoczesnym uprzywilejowaniu rozwiązań tradycyjnych i ułatwiających kontrolę przestrzegania Uchwały;
3. podjęcia we wszystkich województwach działań edukacyjnych, szkoleniowych i informacyjnych, w tym szkoleń, konferencji, prelekcji, pokazów, zamieszczania informacji w prasie oraz na stronach urzędowych na temat prawidłowej obsługi i utrzymania domowych instalacji grzewczych, stosowania ekologicznych i nowoczesnych technik palenia węglem i drewnem.

Uzasadnienie

Wnosimy niniejszą petycję z uwagi na treść obecnie uchwalonych, jak i planowanych do uchwalenia Uchwał Antysmogowych, dotyczących wprowadzania na obszarze poszczególnych województw, ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Z uwagi na zakres i wagę przedmiotu Uchwał Antysmogowych oraz znaczące konsekwencje tak finansowe, jak i prawne dla adresatów tych Uchwał, żądamy uwzględnienia wskazanych w petycji żądań i podjęcia stosownych działań celem ich realizacji.

Odnosząc się do poszczególnych żądań wyjaśniamy wprawdzie, że statystyki dotyczące odpadów komunalnych w Polsce zawsze wykazywały dużą rozbieżność pomiędzy ilościami wytwarzanych i zebranych odpadów. Ta różnica, w ocenie ekspertów branży odpadowej, wynosząca od 1 do 3 mln ton rocznie, to odpady spalane w gospodarstwach domowych oraz porzucane w środowisku. Proceder spalania śmieci niezwykle szkodliwy dla zdrowia i życia ludzkiego od wielu lat pomimo istniejących zakazów kwitnie w najlepsze. Przyczyną takiego stanu rzeczy jest nieudolna egzekucja istniejących przepisów - niedostateczna

liczba kotłowni, stosowanie najmniejszych możliwych kal, niska ściągawość palenizowanych kal. Domagamy się, więc poczynienia się przez Sejmiki Wojewódzkie nad tym problemem i opracowania skutecznej strategii eliminacji tego procederu. Powyższe jest niezwykle istotne szczególnie z uwagi na fakt, że śmieci spalane w domowych instalacjach, generują ogromne ilości pyłów i benzo(a)pirenów, za co często niesłusznie, obwiniane są instalacje węglowe ze swej istoty oraz korzystanie i ogrzewanie domów węglem. Wskazać należy, że brak należytego i skutecznego egzekwowania przepisów o zakazie spalania śmieci, znacząco wpływa na wyniki pomiarów zanieczyszczeń, gdyż zawyża poszczególne wskaźniki, przez co okoliczność ta bezzasadnie w sposób nieco ukryty, staje się jedną z przyczyn wprowadzania przez Sejmiki Wojewódzkie, drastycznych ograniczeń i zmian, w postaci Uchwał Antysmogowych. Gdyby bowiem zakaz palenia śmieci był egzekwowany w sposób należyty, mogłoby się okazać, że wprowadzenie Uchwał Antysmogowych byłoby niepotrzebne lub nie tak bardzo drastyczne w swej treści i konsekwencjach.

Pełni troski o zdrowie ludzkie i czystość powietrza domagamy się również wprowadzenia natychmiastowego zakazu spalania najbardziej emisyjnych paliw węglowych tj. mułów, flotów i węgla brunatnego. Niemniej jednak żądamy opracowania i ujednoczenia we wszystkich województwach pojęcia mułów i flotów węglowych. Obecne bowiem zapisy już wprowadzonych Uchwał jak również projektowanych Uchwał Antysmogowych, są w tym zakresie niejednolite, a przez to niekonsekwentne. Jednocześnie część z zaproponowanych w Uchwałach zapisów, eliminuje z rynku węgiel kamienny w postaci miałów. Zgodnie bowiem z Polską Normą węgiel kamienny dzielimy m.in. na sortymenty, w tym na najmniejszy sortyment o nazwie sortyment miałowy. W skład tego sortymentu wchodzi sortyment Miał I i Miał II. W zakres Miału I wchodzi miał o uziarnieniu od 0-31,5 mm, natomiast w zakres Miał II wchodzi miał o uziarnieniu od 0-20 mm. Tym samym wprowadzone w Uchwałach Antysmogowych zapisy, są nieadekwatne do faktycznego pojęcia mułów i flotów węglowych (zgodnie z Polską Normą w granulacji do 1mm) i spowodują wyeliminowanie z eksploatacji miałów węglowych.

Ponadto używane w Uchwałach Antysmogowych pojęcia flotów i mułów węglowych, są tak mało precyzyjne, że de facto każdy miał można będzie również zakwalifikować do grupy paliw zakazanych Uchwałami, gdyż w każdego rodzaju węgla, występują nieznaczne ilości pyłów węglowych lub węgla o bardzo drobnym uziarnieniu. Chcąc zatem osiągnąć założenia Uchwały, należałoby każdorazowo płukać węgiel aby pozbyć się drobnego pyłu. Ponadto nie można wykluczyć również niekontrolowanego rozdrobnienia węgla w trakcie transportu, przez co zakupione np. na kopalni paliwo, po jego przetransportowaniu, przeładowywaniu itd., byłoby już niedopuszczone do stosowania. Należałoby zatem do Uchwał wprowadzić zapisy określające bardziej precyzyjnie te kwestie, które nie powodowałyby faktycznego wyeliminowania z rynku paliw, które teoretycznie są przez Uchwałę dopuszczone.

Niewątpliwym jest, że zakres i przedmiot Uchwał Antysmogowych, który skupia się na temacie ogrzewania, dotyka bardzo szerokiego grona odbiorców, gdyż jak wynika z najnowszych badań GUS, w zakresie zużycia nośników energii w polskich gospodarstwach domowych w 2015 roku, z węgla kamiennego jako najważniejszego nośnika energetycznego korzysta co drugie gospodarstwo domowe w Polsce. Węgiel, wykorzystywany jest przede wszystkim do ogrzewania domów na wsi, rzadziej w miastach i do podgrzewania wody użytkowej, a już tylko sporadycznie do gotowania.

Z treści uchwalonych już jak i projektowanych Uchwał Antysmogowych wynika, że podczas ich wprowadzania i projektowania nie kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju, proporcjonalności, sprawiedliwości społecznej, jak również nie uwzględnia się i nie dopuszcza w ich treści, wszystkich możliwych środków i sposobów pozwalających i umożliwiających osiągnięcie celu Uchwał. Ponadto z treści Uchwał jawi się dyskryminacja części istniejących lub potencjalnych rozwiązań technicznych pozwalających osiągnąć cel Uchwał, przy jednoczesnym uprzywilejowaniu rozwiązań tradycyjnych, sprowadzających się do konieczności wymiany nie tylko całej instalacji, ale też dostosowania przewodów kominowych i innych elementów systemu centralnego ogrzewania, które to rozwiązania nie uwzględniają interesu adresatów Uchwały oraz ich możliwości finansowych i faktycznych, ale zmiernie do ułatwienia kontroli przestrzegania Uchwały.

Nieuzasadniony jest również widoczny w Uchwałach, zachwyt automatycznymi kotłami klasy 5 wg. Normy PN-EN 303-5:2012. Istotnym jest, że kocioł 5 klasy, aby spełniać kryteria graniczne emisyjności dla tej klasy przewidziane – zgodnie z PN-EN 303-5:2012 powinien współpracować z dedykowanym paliwem o parametrach: kaloryczność min. 28MJ/kg, wilgoć Wr max. 11%, popiół Ar 2-7%, części lotne min. 30%. Polska Norma nie mówi nic o spiekalności, która musi być niska (RI<20) w przypadku kotłów węglowych z automatycznym podajnikiem.

Praktyka pokazuje, iż większość producentów kotłów 5 klasy w dokumentacji techniczno-ruchowej zaleca stosowanie paliwa o parametrach jak w PN-EN 303-5:2012 lub wyższych i o spiekalności poniżej 10 RI (Roga Index). Takiego paliwa w Polsce praktycznie nie ma – szacujemy, że polskie górnictwo produkuje zaledwie około 250 tyś. ton rocznie takich sortymentów, przy obecnym rynku i zapotrzebowaniu na paliwa do kotłów z automatycznym podajnikiem na poziomie około 2 mln ton/rok. Okazuje się zatem, że paliwa tego zwyczajnie zabraknie.

Nie ulega zatem wątpliwości, że w obliczu nadejścia zimy, alternatywnie w kotłach 5 klasy spalane będą paliwa węglowe o parametrach niższych niż zalecane przez producentów kotłów, tj. takie jakie oferują krajowi producenci węgla: kaloryczność

min. 23MJ/kg, wilgoć Wr max. 20%, popiół Ar 6-12%, RI max. 40. Spalanie takiego węgla w kotle 5 klasy spowoduje emisję porównywalną ze spalaniem tego samego węgla w kotle 3 klasy. W rezultacie poniesione przez budżety publiczne i obywateli koszty na wymianę kotłów nie przyniosą zamierzonego efektu.

Dlatego też żądamy ustanowienia minimalnych kryteriów emisyjności dla kotłów na poziomie nie wyższym od 3 klasy wg PN-EN 303-5:2012. Istotnym przy tym jest, że na podstawie odrębnych uregulowań, od 01.01.2020r. Dyrektywa Ekoprojekt automatycznie podniesie to kryterium. Będzie to zatem stopniowa gradacja, która i tak pozwoli na drastyczne zmniejszenie emisji pyłów z ponad 400 mg/m³ w przypadku kotła pozaklasowego, do 150 mg/m³ dla kotła 3 klasy. Warto zauważyć, że cena kotła 5 klasy (10 000 – 13 000 brutto) to cena ponad dwukrotnie wyższa od kotła 3 klasy (5 000 -6 000 brutto), a więc ten sam budżet pozwoli na wymianę dwukrotnie większej liczby kotłów co nie jest bez znaczenia, gdyż obecnie mniej niż 20% kotłów węglowych będących w użyciu to kotły klasowe.

Węglem ogrzewa się w Polsce indywidualnie ponad 3,5 miliona gospodarstw domowych, z których znacząca część to osoby o niskich dochodach, emeryci i renciści. Warto przy tym wspomnieć, że nie ma i w najbliższych latach nie będzie na rynku tańszej alternatywy dla węgla – więc Ci ludzie zmuszeni będą do zaabsorbowania nowych, będących skutkiem Uchwał Antysmogowych, wyższych kosztów ogrzewania węglowego. Według danych Eurostat-u, średnie wydatki na energię i ciepło dla 4-osobowego gospodarstwa domowego w Polsce to 1 370 EUR wobec 2 840 EUR średnio w całej UE. Jednak średnie dochody dla takiego gospodarstwa domowego w Polsce to 14,8 tyś. EUR wobec 47,5 tyś. EUR w EU. Wobec tego, Polacy już teraz średnio wydają na energię i ciepło 12% swego budżetu domowego, wobec 6% w UE. Według tych samych danych w latach 2005–2010 średnio około 22% ludności Polski, czyli około 8,6 mln osób, nie było w stanie poddać kosztom ogrzewania mieszkań zimą w stopniu, który zapewniałby komfort cieplny.

Alarmy smogowe, cytują w mediach teoretyczną liczbę 45 000 osób umierających w Polsce przedwcześnie każdego roku z powodu smogu. W wyniku nagłych zmian w prawie lokalnym powodujących drastyczny wzrost kosztów ogrzewania, bez wsparcia finansowego tych osób na odpowiednim poziomie, wkrótce będziemy mówić o podobnej lub wyższej liczbie osób faktycznie umierających przedwcześnie każdego roku z powodu ubóstwa energetycznego.

Mamy uzasadnione obawy, że wysokie ceny ogrzewania (kocioł + paliwo) doprowadzą do efektów odwrotnych od oczekiwanych. Obniżenie kosztów ogrzewania nastąpi poprzez spalanie śmieci, co spowoduje zwiększenie zanieczyszczenia powietrza. Wobec powyższego, żądamy zapewnienia dla adresatów Uchwał, wsparcia finansowego w dostosowaniu ich instalacji do warunków Uchwał Antysmogowych, od 50% do 100% wartości inwestycji, nie mniej niż 5 000zł.

Istniejące i projektowane Uchwały Antysmogowe wykluczają możliwość stosowania rozwiązań technicznych, pozwalających na przyjazne środowisku spalanie węgla kamiennego. W szczególności zwrócić należy uwagę na dostępne w Polsce urządzenia do redukcji emisji, w postaci elektrofiltrów montowanych na systemie kominowym w gospodarstwach domowych. Obecnie jest to najnowocześniejsze oraz najprostsze rozwiązanie techniczne, w zakresie poprawy jakości powietrza. Jest wielu krajowych producentów oferujących tego typu rozwiązania. Istotnym jest, że elektrofiltry mogą być montowane w istniejących już instalacjach, dzięki czemu możliwe jest osiągnięcie natychmiastowego, bezpośredniego efektu ekologicznego. Elektrofiltry są skuteczne, niedrogie i powszechnie stosowane w krajach Europy Zachodniej, niemniej z niewiadomych przyczyn Sejmiki Wojewódzkie nie przewidują możliwości ich instalacji na lub w ciągu instalacji kominowej współpracującej z kotłem CO. Wskazać należy, że elektrofiltry zyskały już dużą popularność w takich krajach jak Wielka Brytania, Niemcy, Francja czy Hiszpania, gdzie z powodzeniem są użytkowane. Natomiast polskie Uchwały Antysmogowe eliminują je, co wskazuje na brak racjonalności przy doborze rozwiązań antysmogowych, bowiem twórcy Uchwał wybierają jedno najprostsze rozwiązanie polegające na wymianie instalacji, bez głębszej analizy realiów technicznych i ekonomicznych.

Można wręcz wyciągnąć wniosek, że głównym celem jest tutaj wyeliminowanie węgla jako paliwa stosowanego w sektorze komunalno-bytowym, a nie walka ze smogiem. To tak jakby dla wyeliminowania smogu powstającego ze spalin samochodów, zakazać używania samochodów starszych niż „x” lat, zakazać montowania w nich filtrów i nakazać wymianę pojazdów na samochody elektryczne najnowszej generacji, na które społeczeństwa nie stać. Warto podkreślić w tym porównaniu nierówne traktowanie, bo zużycie węgla w ostatnim dziesięcioleciu znacznie spadło, a liczba samochodów na polskich drogach od 2005 roku wzrosła o niemal 120% podczas, gdy ich średni wiek wzrósł z 10 do niemal 15 lat.

Wobec powyższego, domagamy się zaakceptowania w Uchwałach Antysmogowych, wszelkich rozwiązań technicznych, w tym elektrofiltrów, pozwalających osiągnąć wymagane Uchwałą poziomy emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Dalej wskazać należy, że całkowicie nieuzasadnione jest zakazywanie stosowania instalacji z ręcznym podawaniem paliwa. Już sam projekt Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań dla kotłów na paliwa stałe przewiduje, że od 01 października 2017 roku nie będzie można instalować kotłów na węgiel innych niż spełniające normę 5 klasy. Niemniej Rozporządzenie to, podobnie jak Dyrektywa Unijna Ekoprojekt, dopuszczają zarówno kotły z automatycznym podawaniem paliwa (bardzo drogie w zakupie – ok 10 000zł, ze względów technologicznych wymagające paliwa o niskiej spiekalności,

- tańsze w zakupie - ok. 5 000zł, zasilane powszechnie dostępnymi na rynku paliwami węglowymi w cenie 600-700 zł/t).

Część z obowiązujących Uchwał Antysmogowych, dopuszcza jedynie kotły z automatycznym podawaniem paliwa – tj. najdroższe kotły węglowe na najdroższe paliwa węglowe. Ok. 80% sygnatariuszy tej petycji stosuje obecnie kotły zasypowe starego typu. Przy obecnych uwarunkowaniach prawnych wymiana kotła będzie się więc dla nich wiązała ze wzrostem kosztu zakupu urządzenia o niemal 300% i paliwa węglowego o około 30%. Dopuszczenie do użytkowania kotłów zasypowych 3 klasy, pozwoliłoby zredukować finansowy wpływ wymiany kotłów – wzrost kosztu kotła o 100% przy braku wzrostu kosztu paliwa – z zachowaniem ponad 60% redukcji emisji do poziomu przewidzianego dla kotłów 3 klasy.

Niezależnie od konieczności egzekwowania zakazu palenia śmieci, należy również podjąć szerokie działania edukacyjne i informacyjne, celem uświadomienia społeczeństwu szkodliwości palenia śmieciami oraz konsekwencji prawnych takiego działania. Niezbędne są także działania celem poinformowania oraz poinstruowania społeczeństwa w temacie stosowania ekologicznych i nowoczesnych technik palenia węglem i drewnem.

Mając na uwadze przedstawione powyżej uzasadnienie, żądania wskazane w treści petycji należy uznać za zasadne i zasługujące na uwzględnienie.

Jednocześnie oświadczam, że Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla, działając w tym miejscu wyłącznie w imieniu własnym, wyraża zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego, danych osobowych Izby

W załączeniu przesyłam również wydruk z KRS Izby Gospodarczej Sprzedawców Polskiego Węgla, potwierdzający dane i reprezentację podmiotu podpisującego petycję.

**Izba Gospodarcza
Sprzedawców Polskiego Węgla**
40-955 Katowice, ul.Lompy 14
KRS 0000445236 NIP 6342814803
Regon 243157271

Prezes Zarządu

Lukasz Horbacz
